

Виконала: студентка 2-А курсу
Литвиненко Каріна

**Традиційна французька монархія в
конституційному полі сучасної Франції**

Франція, офіційна назва **Французька Республіка** (*фр. La France, République Française*) — [держава](#) на заході [Європи](#), [республіка](#), що межує на північному сході з [Бельгією](#), [Люксембургом](#) і [Німеччиною](#), на сході з [Німеччиною](#), [Швейцарією](#), південному-заході з [Іспанією](#) й [Андоррою](#), на південному-сході з [Італією](#) та Монако на півдні омивається [Середземним морем](#), на заході — [Атлантичним океаном](#).

Державна символіка

Прапор Франції синьо-біло-червоний. Білий колір символізує королівську владу, а синій і червоний - кольори кокарди національної гвардії Парижа.

Єдиного і визнаного всіма герба зараз у Франції немає. З римських часів існує обов'язкова частина офіційного герба - лікторський пучок, який після паризької комуні був оточений лавровим вінком, орденем почесного легіону, гілками оливи і дуба. У двадцяті роки ХХ ст. герб був дещо змінений, і є одним із символів Франції. Французи ж вважають національним символом Маріану - символічний жіночий образ, який уособлює Францію. Крім того, існує Великий герб Франції, в якому об'єднані успадковані з далекого середньовіччя герби 56 французьких історичних провінцій і територій.

Глава держави

Глава держави — [президент](#). [Президент Франції](#) обирається загальним прямим голосуванням строком на 5 років (до 2002 року — 7 років). Президент обирається абсолютною більшістю голосів. Якщо цієї більшості не набрано в першому турі голосування, проводиться другий тур. На сьогоднішній день Президентом Французької республіки є [Франсуа Олланд](#), обраний [22 квітня](#) і [6 травня 2012](#) року.

Президент Франції [Франсуа Олланд](#) (з 2012 р.)

Історія

- Назва «Франція» згадується з XI ст. Вона походить від латинського Regnum Francorum — «Королівство Франків». Французькі королі IX–XIV ст. часто отримували прізвиська, які характеризували їхнє правління або особу. Наприклад: [Людовик Благочестивий](#), [Карл II Лисий](#), [Роберт II Побожний](#), [Людовик VI Товстий](#), [Людовик VII Молодий](#), [Людовик IX Святий](#), [Філіп III Відважний](#), [Філіп IV Красивий](#), [Жан II Добрий](#).
- У [1574](#) р. королем Франції став [Генріх III](#). Його вбив фанатик-чернець у [1589](#) р., але перед смертю він встиг оголосити своїм наступником Генріха Наваррського ([Генріха IV](#)). Генріх IV був [протестантом](#) і не здобув визнання французів. У [1593](#) р. він відрікся від протестантської релігії і зі словами «Париж вартий меси» прийняв [католицизм](#).
- На початку XVII ст. країна потрапила під владу кардинала [Рішельє](#), який домогся утворення абсолютної монархії і затвердив домінування Франції в Європі.

Наполеон

(як визначна особа у історії та політиці Франції)

Прославившись завдяки ряду блискучих перемог за кордоном, Наполеон привласнив собі найвищу владу в 1799 році.

Почалася нескінченна серія воєн, внаслідок яких Франція домоглася контролю над значною частиною Європи. Закінчилося все катастрофічною [кампанією проти Росії у 1812 році](#), яка призвела до повалення Бонапарта і висилки його на крихітний середземноморський острів Ельба.

Його повернення і триумф тривали сто днів, до того як його війська були остаточно розбиті англійцями при [Ватерлоо](#). Англійці заслали Бонапарта на південно-атлантичний [острів Святої Олени](#), де він і помер у 1821 році.

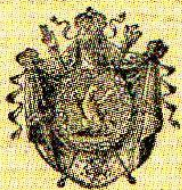
Наполеона поважають у Франції як національного героя. Він опублікував Цивільний Кодекс Законів (Закон Наполеона), який покладено в основу системи законів сучасної Франції.

[Наполеон Бонапарт](#)

Napoleons Gesetzbuch.

Einzig offizielle Ausgabe für das
Großherzogthum Berg.

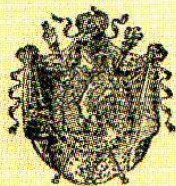
Düsseldorf,

In der Großherzoglich-Bergischen Regierungs-Buchdruckerei,
bey L. Levrault, Hofenstraße, N.º 871.

1810.

CODE NAPOLÉON.

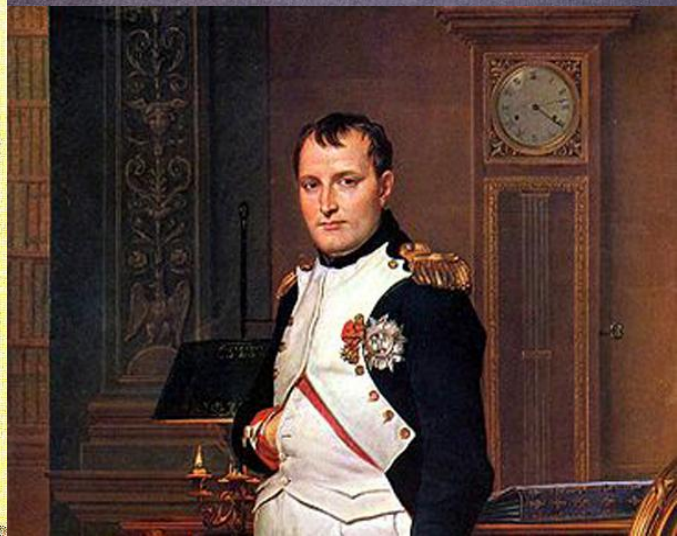
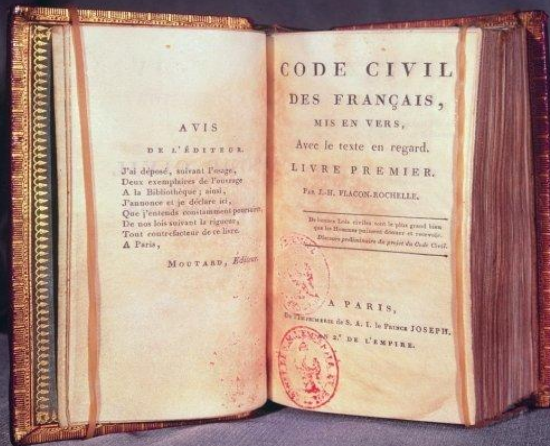
ÉDITION SEULE OFFICIELLE POUR LE
GRAND-DUCHÉ DE BERG.

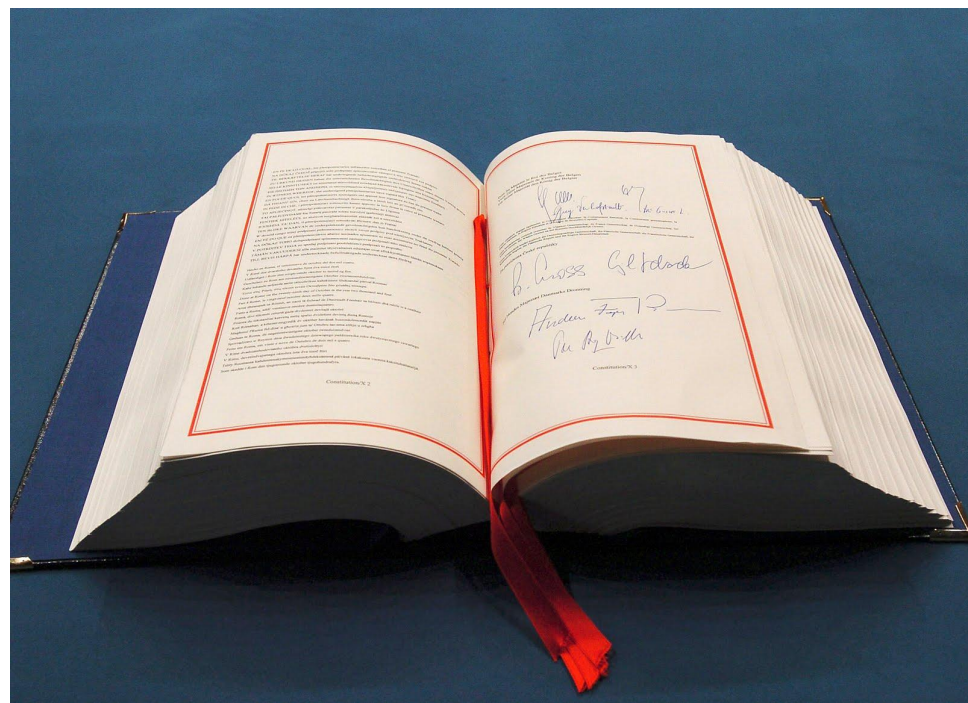
DUSSELDORF,

Chez X. LEVRAULT, Imprimeur du Gouvernement,
rue du Port, n.º 871.

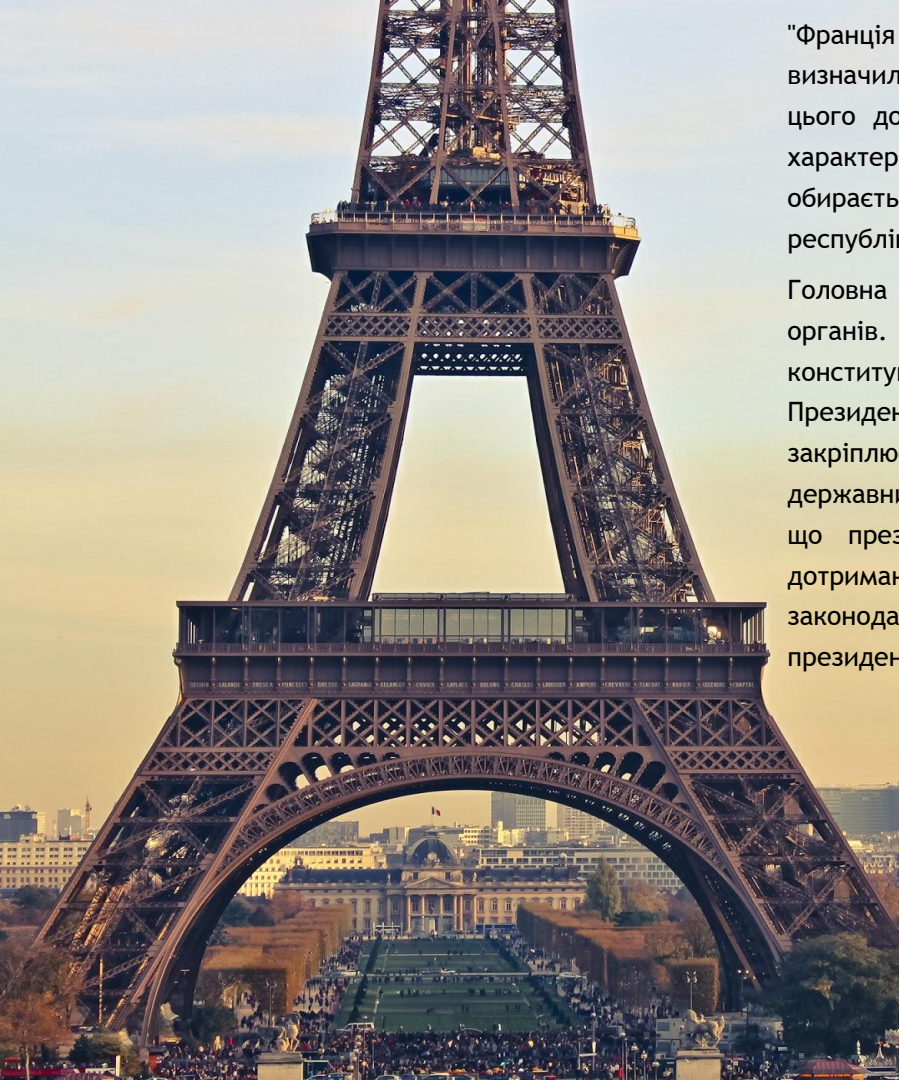
1810.

На сьогоднішній день у Франції діє [Конституція 1958 року](#), прийнята з ініціативи [Шарля де Голля](#). Ця конституція проголосила так звану [П'яту республіку](#). Конституція П'ятої Республіки була розроблена молодими членами Державної Ради під керівництвом міністра юстиції Мішеля Дебре. За цією конституцією було затверджено пост Президента, що обирається прямим загальним голосуванням, а також Прем'єр-міністра, який очолює Уряд. Таким чином з конституцією 1958 року Франція еволюціонувала з парламентського режиму з посиленою президентською владою до режиму «напівпрезидентської» республіки.

Конституція Франції ([фр.](#) *Constitution française*) — основний закон [Французької республіки](#).

"Франція є неподільною, світською, демократичною і соціальною Республікою". Так визначила основні принципи П'ятої республіки Конституція Франції 1958 р. Відповідно до цього документа у Франції діє республіканська форма правління, що має змішаний характер, оскільки їй притаманні риси президентської республіки (глава держави обирається без участі парламенту, уряд призначається ним же) і парламентарної республіки (уряд несе відповідальність перед нижньою палатою парламенту).

Головна риса Конституції 1958 р. - концентрація політичної влади в руках виконавчих органів. Зосередження влади в руках глави держави й уряду - один із проявів конституційно закріпленої авторитарної тенденції у французькому політичному режимі. Президент займає вершину ієрархії органів державної влади. Стаття 6 Конституції закріплює за ним обов'язок забезпечувати "своїм арбітражем нормальне функціонування державних органів, а також спадкоємність держави". У цій самій статті проголошується, що президент є "гарантом національної незалежності, територіальної цілісності, дотримання угод Співтовариства і договорів". Президент має широкі прерогативи в галузі законодавства. Він наділений правом законодавчої ініціативи. Стосовно парламенту президент має повноваження розпускати нижню палату.

Законодавча влада

Депутати Національної Асамблеї обираються за мажоритарною системою у 2 тури строком на 5 років. Національна Асамблея складається з 577 членів: 555 членів обираються шляхом прямого, загального і таємного голосування за мажоритарною системою в 555 одномандатних виборчих округах у метрополії і 22 члени — в заморських департаментах і територіях. Голова Національної Асамблеї — Бернар Аккуфйє (СПНР), обраний 26 червня 2007 року.

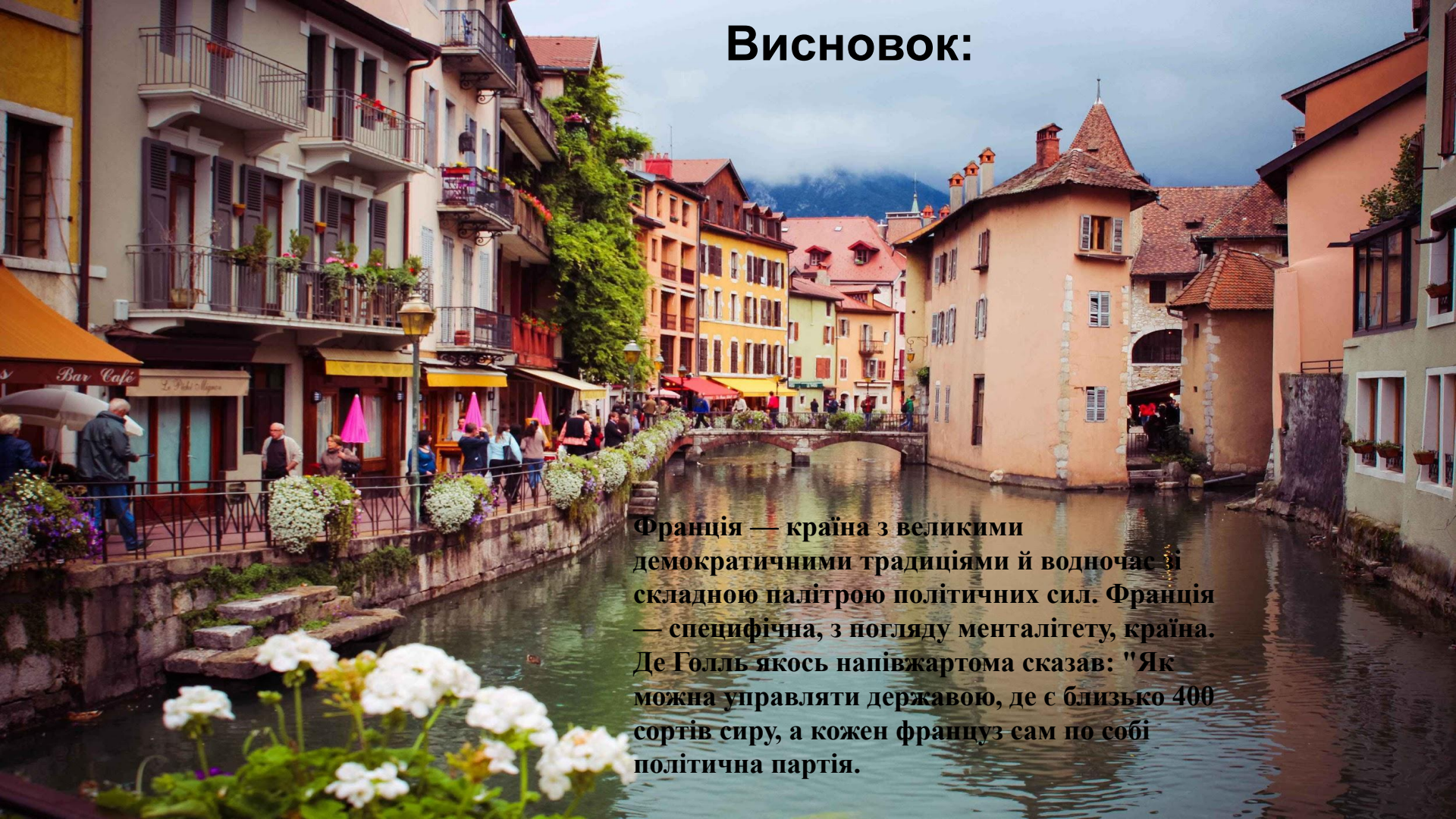
Сенат обирається колегією виборщиків, яка складається з депутатів обласних, генеральних, муніципальних рад, строком на 6 років з поновленням кожні 3 роки наполовину. Вибори проходять за пропорційною системою в департаментах, де обираються по 4 сенатори і більше за мажоритарною системою в департаментах, де обираються по 3 сенатори і менше. Сенатором може бути обраний громадянин віком від 30 років. Число сенаторів становить 346 чоловік. Сенатори, обрані в 1998 році і 2001 році строком на 9 років, завершують свої повноваження відповідно в 2007 році і 2010 році. Голова Сенату — Жерар Ларше (СПНР), обраний 1 жовтня 2008 року.

Законодавча влада здійснюється парламентом, який складається з двох палат: Національної асамблеї (нижня палата) і Сенату (верхня палата).

Логотип Національної Асамблеї Франції

Висновок:

Франція — країна з великими демократичними традиціями й водночас зі складною палітрою політичних сил. Франція — специфічна, з погляду менталітету, країна. Де Голль якось напівжартома сказав: "Як можна управляти державою, де є близько 400 сортів сиру, а кожен француз сам по собі політична партія."

Дякую

за увагу !

